Shabbat Chayyei Sarah 11 November 20 Cheshvan

Torah Reading

Genesis 24:53-67

(53) The servant brought out objects of silver and gold, and garments, and gave them to Rebekah; and he gave presents to her brother and her mother. (54) Then he and the entourage under him ate and drank, and they spent the night. When they arose next morning, he said, "Give me leave to go to my master." (55) But her brother and her mother said, "Let the maiden remain with us some ten days; then you may go." (56) He said to them, "Do not delay me, now that יהוה has made my errand successful. Give me leave that I may go to my master." (57) And they said, "Let us call the girl and ask for her reply." (58) They called Rebekah and said to her, "Will you go with this man And she said, "I will." (59) So they sent off their sister Rebekah and her nurse along with Abraham's servant and his entourage. (60) And they blessed Rebekah and said to her, "O sister!

בראשית כ"ד:נ"ג-ס"ז

(נג) וַיּוֹצֵא הַעֲבֶד כָּלִי־כָּסֶף וּכְלֵי זָהָבֹ וּבגַלִים וַיָּתוֹ לַרבַקָה וּמְגַדַנֹת נַתוֹ לאחיה ולאמה: (נד) ויאכלו וישתו הוא והאַנשים אַשר־עמוֹ וַיַּלִינוּ וַיָּקוּמוּ בַבּֿקֶר וַיָּאמֶר שַׁלְחָנִי לַאדֹנִי: (נה) נַיָּאמֶר אָחִיהָ וְאִמָּה מֵשֵּׁב הַנַּעַרָ (נו) אָהֶנוּ יָמָים אָוֹ עָשָׂוֹר אַחַר תַּלֵּך: וַיָּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־תְאַחֲרְוּ אֹתִׁי וַיהֹנָה הִצְלֵיחַ דַּרְכֵּי שַׁלְּחוֹנִי וָאֵלְכָה לַאדֹנִי: (נז) וַיּאֹמְרָוּ נִקְרָא לְנַעַרֻ וִנְשָׁאַלָה אַת־פֶּיהָ: (נח) וַיִּקראַוּ לְרָבְקָהֹ וַיּאמָרוּ אַלֵּיהָ הַתַּלְכִי עִם־הָאֵישׁ הַזָּה וַתְּאֹמֶר אֵלֶך: (נט) וַיִשַׁלְחָוּ אֶת־רִבְקָה אֲחֹתָם ואֶת־מֶנְקְתָה וְאֶת־עֶבֶד אַבְרָהָם וָאֶת־אֲנַשֵּׁיו: (ס) וַיָבַרְכָוּ אֶת־רְבָקַה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי ָרְבָבֶה וְיִירָשׁ זַרְעַׂדְ אֵת שַׁעַר שׂנָאָיו: (סא) וַהָּקָם רִבְּלָה וְנַעַרֹמֵיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל־הַגִּמַלִּים וַתַּלַכָנָה אַחָרֵי הָאָישׁ ויקח העבד אַת־רבקה וילד: (סב) May you grow Into thousands of myriads; May your descendants seize The gates of their foes." (61) Then Rebekah and her maids arose, mounted the camels, and followed the man. So the servant took Rebekah and went his way. (62) Isaac had just come back from the vicinity of Beer-lahai-roi, for he was settled in the region of the Negeb. (63) And Isaac went out walking in the field toward evening and, looking up, he saw camels approaching. (64) Raising her eyes, Rebekah saw Isaac. She alighted from the camel (65) and said to the servant, "Who is that man walking in the field toward us?" And the servant said, "That is my master." So she took her veil and covered herself. (66) The servant told Isaac all the things that he had done. (67) Isaac then brought her into the tent of his mother Sarah, and he took Rebekah as his wife. Isaac loved her, and thus found comfort after his mother's death.

וְיצְחָלְ בָּא מִבּׂוֹא בְּאֵר לַחַי רֹאֵי וְהָוֹא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנָּגֶב: (סג) וַיֵּצֵא יִצְחָקּ לְשִׂוּח בַּשִּׂדָה לְפְנְוֹת עֲרֶב וַיִּשֵׂא עִינְיוֹ לַשְׂוּח בַּשִּׂדָה לְפְנְוֹת עֲרֶב וַיִּשֵׂא עִינְיוֹ וַלְּאֹ חְבִּנְה גְּמַלִּים בָּאִים: (סד) וַתִּשְׂא וֹתְּלָּק רְבְקָה אֶת־יִצְּחָקְ הַבְּלְיה נַתְּכָּל מַעַל הַנְּמָל: (סה) וַתְּאֹמֶר אַלְּרָ מְעַל הַנְּבְּלְי (סה) וַתְּאֹמֶר בְּשָׁבֶּד מְי־הָאָשׁ הַלְּזֶה הַהֹּלְּהְ בְּשִׁרָה לִקְרָאתִנוּ וַיִּאְחָק אֵת כְּל־הַדְּבָרִים אֲלֹבִי וְתִּקּח הַצְּעִיף וַתְּתְבֶּס: (סו) בִּיְבָּעָר יִצְחָק אֵת כְּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עְשָׂה: (סז) וַיְבְאָה יִצְחָק הַהֹּהְי־לְוֹ שְׁרָר אִמֹּוֹ וַיִּקְח אֶת־רִבְקָה וַתְּהִי־לְוֹ שְׁרָר אִמֹּוֹ וַיִּקְח אֶת־רִבְקָה וַמְּהִי־לְוֹ אִמְרִי לְמִּהְיֹב וְיִבְּחָת אֵמִרִי אַמְּר יִצְחָק אַחָרִי לִּחְ אִמְרִי לְנִיּבְּח אֶתּרִי לְנִיבְתְם יִצְחָק אַחָרִי לִוֹ אִמְרִי וְבִּבְּר וַנְּבִיּתְם יִצְחָק אַחַרִי לְנִיבְּח אָת־רִבְקָּה וַמְּהִי־לְוֹ אִמְרֵי וֹבְּבָּר וַיִבְּתְּם יִצְחָק אַחְרִי בְּחָה אִמֹּוֹ וַיִּבְחָח אָת־רִרְכָּתָה יִצְחָק אַחְרֵי בְּאָב בְּבָּבְי וַיִּבְּתְם יִצְחָק אַחְרֵי בְיּבְּיִם יִבְּבְּבְי וְיִבְּתְם יִצְחָק אַחְרִי לִוֹי בְּבָּבְּי וְיִבְּבְּתִם יִצְחָק אֵחְרִי בְּיִבְּי וְבִּבְּתְם יִבְּתְם יִבְּחָב בְּיִבְּתִּן אַחְרִי בְּבָּבְי וַיִּבְּתְּר יִנְיִבְּתְּב יִנְיִם בְּבָּר וַיִּבְּתָם יִצְחָק אַחְרִי בְּיּבְי וַבְּבָּבְ וַיִּבְּתִם יִצְחָק אַחְרִי בְּיִּבְי וְבִּבְּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים יִצְחָק אַחְנִי בְּיִבְּים בְּיִבְיּי בְּבָּים בְּיִבְים בְּבְּים בְּיִים וְבִּבְּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְיּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוּישְׁיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּינִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיּבְּיוֹם בְּיּבְיוֹת בְיבְּיוּים בְּיוֹים בְּבְּעְים בְּבְּים בְּיוּים בְּיוֹבְיוּים בְּיוֹים בְּיבְּיוּת בְּיוֹים בְּיוּמְים בְּיִים בְּיוֹים בְּיבְּיוֹים בְּבְּיִים בְּיִיבְּיוֹים בְּנְיוֹת בְּיבְים בְּיבְּיוֹים בְּבְיוֹים בְּבְּיוּים בְּיבְיבְּיים בְ

Haftarah Reading

I Samuel 19:1-18

(1) Saul urged his son Jonathan and all his courtiers to kill David. But Saul's son Jonathan was very fond of David, (2) and Jonathan told David, "My father Saul is bent on killing you. Be on your guard tomorrow morning; get to a secret place and remain in hiding. (3) I will go out and stand next to my father in the field where you will be, and I will speak to my father about you. If I learn anything, I will tell you." (4) So Jonathan spoke well of David to his father Saul. He said to him, "Let not Your Majesty wrong his servant David, for he has not wronged you; indeed, all his actions have been very much to your advantage. (5) He took his life in his hands and killed the Philistine, and the LORD wrought a great victory for all Israel. You saw it and rejoiced. Why then should you incur the guilt of shedding the blood of an innocent man, killing David without cause?" (6) Saul heeded Jonathan's plea, and Saul swore, "As the LORD lives, he shall not be put to death!" (7) Jonathan called David, and Jonathan told him all this. Then Jonathan brought David to Saul, and he served him as before. (8) Fighting

שמואל א ייש:אי-ייח

(א) וַיִדְבֶּר שַאוּל אַל־יוֹנַתַן בְּנוֹ' וָאֵל־כַּל־עַבָּלִיו לְהָמֵית אֵת־דָּוָד וִיהְוֹנְתָן בֶּן־שָׁאֹוּל חָפֵץ בִּדָוָד מִאִׁד: (ב) וַיַּגָּד יִהְוֹנָתָן לְדָוָד לֵאמֹר מְבַקֵּשׁ שָׁאִוּל אָבָי לַהַמִיתָדְ וִעַתָּה הִשְּׁמֵר־נֵא בַבּֿקֶר וְיָשֵׁרְתָּ בַסָּתֶר וְנַחְבֵּאתָ: (ג) וַאַנִּי אֵצֵא וַעַמַדְתֵּי לִיַד־אָבִי בַּשַּׁדַה אַשֶׁר אַהָּה שָׁם וַאֲנִּי אַדַבֵּר בְּדָּ אֶל־אָבֶי וראיתי מה והגדתי לד: {ס} (ד) וַיִּדְבָּר יָהוֹנַתוֹ בְּדֵוָל טוֹב אַל־יַחֲטָׂא אַבָיו וַיָּאמֶר אֱלָיו אַל־יַחֲטָׂא הַמֶּלֶהְ בִּעַבְדְּוֹ בְדָוֹד בִּי לִוֹא חָטָא לָּךְ וְכָי מַעֲשָׂיו טוֹב־לְךָּ מְאָד: (ה) וַיָּשֶׁם אַת־נַפִּשׁוֹ בִכַפֿוֹ וַיִּךְ אֵת־הַפִּלִשְׁהִי וַיַּעשׁ יִהֹוָה תִשׁוּעָה גִּדוֹלָהֹ לְכָל־יִשְׂרָאֵל רָאָיתָ וַתִּשְׂמֶח וְלָמָה ַתְחֵטָא בָּדָם נָלָי לִהָמֵית אֵת־דָּוָד חָנָם: (ו) וַיִּשְׁבֵע שָאָוּל בִּקוֹל יִהוֹנָתָן וַיִּשְׁבַע שַׁאוּל חַי־יִהֹנָהְ אָם־יוּמֶת: (ז) וַיִּקְרָא יָהוֹנַתַן לְדַוִֹד וַיַּגֵּד־לוֹ יִהְוֹנַתָּן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֵה וַיָּבָא יְהוֹנְתָן אַת־דָּוָד אֵל־שָׁאוּל וַיִהֶי לְפָנַיִו כִּאַתְמְוֹל קוֹסֶף (ח) שָׁלְשָׁוֹם: {ס} הַמְּלְחָמָה לֶהְיִוֹת נַיֵּצֶא דַוְד נַיִּלְחָם בַּפָּלִשָׁהִּים וַיַּךְ בָּהֶם מַבָּה גִדוֹלֶה וַיַּנָסִוּ מְפַנֵיו: (ט) וַתָּהָי רוּחַ יְהֹוָה | רַעַה

broke out again. David went out and fought the Philistines. He inflicted a great defeat upon them and they fled before him. (9) Then an evil spirit of the LORD came upon Saul while he was sitting in his house with his spear in his hand, and David was playing [the lyre]. (10) Saul tried to pin David to the wall with the spear, but he eluded Saul, so that he drove the spear into the wall. David fled and got away. That night (11) Saul sent messengers to David's home to keep watch on him and to kill him in the morning. But David's wife Michal told him, "Unless you run for your life tonight, you will be killed tomorrow." (12) Michal let David down from the window and he escaped and fled. (13) Michal then took the household idol, laid it on the bed, and covered it with a cloth; and at its head she put a net of goat's hair. (14) Saul sent messengers to seize David; but she said, "He is sick." (15) Saul, however, sent back the messengers to see David for themselves. "Bring him up to me in the bed," he ordered, "that he may be put to death." (16) When the messengers came, they found the household idol in the bed, with the net of goat's hair at its head. (17) Saul said to Michal, "Why did you play that trick on me and let my enemy get away safely?"

אֶל־שָׁאוּל וָהוּאֹ בָּבֵיתְוֹ ישָׁב וַחַנִיתְוֹ בְּיָדֵוֹ וְדָוָד מְנַגָּן בְּיָד: (י) וַיְבַלֵּשׁ שָׁאוּל לְהַכָּוֹת בַּחֲנִית בְּדָוָד וּבַלְּיר וַיִּפְטַר מְפָגֵי שָׁאוּל וַיָּך אֶת־הַחָגִית בַּקּיר וְדָנָד נס וימלט בַלילה הוא: {פ} (יא) וַיִּשָׁלַח שָׁאוּל מַלְאָּלִים אֵל־בֵּית דַּוָד לִשָּמִרוֹ וַלַהָמִיתִוֹ בַּבָּקֵר וַמַּגֵּד לְדָוִֹד מִיכֵל אִשְׁתוֹ לֵאמֹר אָם־אֵּינְךְּ מְמַלֵּט אֱת־נַפִּשִׁךּ הַלַּיִלָה מְחָר אַתָּה מוּמָת: (יב) וַתְּרֵד מִיכֵל אֵת־דָּוָד בִּעַד הַחַלֵּוֹן נַיֶּלֶךְ נִיּבְרָח נִיּמֶּלֵט: (יג) נִתְּלֵּח מִיבַל אֵת־הַתָּרָפִים וַמָּשֶׁם אֵל־הַמְּטֶּה וְאֵתֹ כָּבֵיר הָעִּלִּים שָׁמָה מִרַאֲשׁׁתֵיו (יד) וַיִּשָׁלַח וַתָּכַס בַּבָּגֶד: {ס} שָׁאָוּל מַלְאָכִים לָקָחַת אֶת־דָּוֶד וַתִּאֹמֶר (טו) וַיִּשָׁלַח חֹלֵה הַוּא: {ס} שַׁאוּל אֶת־הַמַּלְאַלִּים לְרָאוֹת אֶת־דַּוָד לָאמֶר הַעַלוּ אֹתָוֹ בַמְּטֵה אֵלַי לַהַמְתוֹ: (טז) וַיָּבֹאוֹ הַמַּלְאָלִים וְהָנֵּה הַתִּרְפִים אַל־הַמְּטָה וּכָבֵיר הַעְזַיִם מְרַאֲשׁתֵיו: (יז) וַ^{וּ}אֹמֶר שַׁאֿוּל {0} אַל־מִיכַּל לָמָה כַּכָה רִמִּיתִנִי וַתִּשׁלְחֵי אַת־אַיִבָי וַיִּפְּלֵט וַתִּאמֵר מִיכַל` אַל־שַׁאוּל הוּא־אָמֵר אֵלֵי שַׁלְּחָנִי לָמָה אַמִיתֵר: (יח) וְדַוֹּד בַּרַח וִיּמַלֵּט וַיָּבָא אַל־שָׁמוּאֵל הַרַבְּתָה וַיַּגַּד־לוֹ אַת בָּל־אֲשֶׁר עֲשָׂה־לָוֹ שָׁאַוּל וַיִּלֶּךְ הוּאׁ וּשָׁמוּאֵל וַיִּשָׁבְוּ (בנוית) [בִּנַיִוֹת]:

"Because," Michal answered Saul,
"he said to me: 'Help me get away or
I'll kill you.'" (18) David made good
his escape, and he came to Samuel
at Ramah and told him all that Saul
had done to him. He and Samuel
went and stayed at Naioth.